

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de staatssecretaris van Justitie,
appellant,

tegen de uitspraak in zaken nrs. 07/14450 en 07/20446 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Rotterdam, van 28 februari 2008 in de
gedingen tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 24 mei 2006 heeft de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie een aanvraag van (hierna: de vreemdeling) om verlenging van de geldigheidsduur van een aan hem verleende verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd, buiten behandeling gesteld.

Bij besluit van 14 maart 2007 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) het daartegen door de vreemdeling gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 28 februari 2008, verzonden op 3 maart 2008, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Rotterdam (hierna: de rechtbank), voor zover thans van belang, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat de staatssecretaris binnen vier weken na verzending van de uitspraak een nieuw besluit op het gemaakte bezwaar neemt met inachtneming van hetgeen in die uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de staatssecretaris bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 31 maart 2008, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. De staatssecretaris klaagt in de enige grief dat de rechtbank ten onrechte heeft geoordeeld dat uit de door hem overgelegde stukken niet aannemelijk is geworden dat de brieven van 16 maart 2006 en 13 april 2006 daadwerkelijk zijn verzonden. Hij voert hiertoe aan dat de Afdeling eerder heeft overwogen dat uit een overgelegde computeruitdraai van een geautomatiseerde administratie kan blijken dat brieven zijn verzonden (uitspraken van 23 december 2005 in zaak nr. 200506833/1, AB 2006, 101 en 3 december 1999 in zaak nr. H01.99.0393, NA 1999, 515). Aangezien de vreemdeling derhalve overeenkomstig artikel 4:5, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: de Awb) in de gelegenheid is gesteld binnen een hem gestelde termijn de leges alsnog te voldoen en hij van die mogelijkheid geen gebruik heeft gemaakt, is de aanvraag terecht op grond van artikel 4:5 van de Awb buiten behandeling gesteld, aldus de staatssecretaris.

2.1.1. Door de staatssecretaris is een uitdraai van de geautomatiseerde administratie van KPMG overgelegd met betrekking tot de onderhavige aanvraag. Hierin zijn de naam en het adres van de vreemdeling correct vermeld en voorts is de datum van een herinneringsbrief van 13 april 2006 aangegeven. Zoals volgt uit de door de staatssecretaris aangehaalde uitspraak van de Afdeling van 23 december 2005, heeft hij daarmee, nu niet

is gebleken van problemen bij de verwerking en verzending ten tijde van de verzending van de brief, voldoende aannemelijk gemaakt dat de brief van 13 april 2006 is verzonden. Het lag vervolgens op de weg van de vreemdeling om de ontvangst van deze brief op voldoende geloofwaardige wijze te ontkennen. Diens enkele stelling dat hij telefonisch contact heeft gehad met de Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND) over het uitblijven van het verzoek tot het betalen van leges is daartoe onvoldoende. Derhalve dient, anders dan de rechtbank heeft overwogen, te worden uitgegaan van de verzending en de ontvangst van de brief van 13 april 2006. De klacht is in zoverre terecht voorgedragen, maar leidt niet tot het daarmee beoogde doel, aangezien de rechtbank aan de vernietiging eveneens ten grondslag heeft gelegd dat de staatssecretaris niet aannemelijk heeft gemaakt dat de brief van 16 maart 2006, waarbij de vreemdeling op de verschuldigheid van de leges is gewezen, is verzonden. Aangezien de staatssecretaris zijn grief enkel heeft gebaseerd op voormelde jurisprudentie en deze toepassing mist, nu de brief van 16 maart 2006 niet is vermeld op de overgelegde computeruitdraai, dient van de juistheid van het oordeel van de rechtbank te worden uitgegaan. Dit betekent dat de staatssecretaris niet aannemelijk heeft gemaakt dat verzending van de brief van 16 maart 2006 daadwerkelijk heeft plaatsgevonden, zodat evenmin aannemelijk is dat aan de vreemdeling een mogelijkheid is geboden binnen een door de staatssecretaris gestelde termijn de verschuldigde leges te voldoen, zoals door de rechtbank terecht is overwogen. Door de aanvraag van de vreemdeling desalniettemin op de voet van artikel 4:5, eerste lid, van de Awb buiten behandeling te stellen, heeft de staatssecretaris dan ook in strijd met dat artikel gehandeld.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient, zij het met verbetering van gronden waarop die rust, te worden bevestigd.

2.2.1 Door de staatssecretaris dient opnieuw op het door de vreemdeling gemaakte bezwaar te worden beslist. Zoals volgt uit de uitspraak van de Afdeling van 16 juli 2008 in zaak nr. 200706919/1 (www.raadvanstate.nl) is, in het geval door het bestuursorgaan op onjuiste wijze toepassing aan artikel 4:5 van de Awb is gegeven, voor het wederom buiten behandeling stellen van de aanvraag geen plaats, indien voordat op het tegen de buitenbehandelingstelling van de aanvraag gemaakte bezwaar is beslist, alsnog aan de toepasselijke eisen is voldaan. Dit is in de onderhavige zaak het geval, nu de vreemdeling voordat de beslissing op bezwaar was genomen de leges alsnog heeft voldaan.

2.2. De staatssecretaris dient op na te melden wijze tot vergoeding van de proceskosten te worden veroordeeld.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. bevestigt de aangevallen uitspraak;
- II. veroordeelt de staatssecretaris tot vergoeding van bij de vreemdeling in verband met de behandeling van het hoger beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 322,00 (zegge: driehonderdtweëntwintig euro) geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand; het dient door de Staat der Nederlanden (het Ministerie van Justitie) aan de vreemdeling te worden betaald;
- III. bepaalt dat van de Staat der Nederlanden (het Ministerie van Justitie) een griffierecht van € 433,00 (zegge: vierhonderddrieëndertig euro) wordt geheven.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en mr. H. Troostwijk en mr. P.A. Offers, leden, in tegenwoordigheid van mr. O. van Loon, ambtenaar van Staat.

w.g. Lubberdink
voorzitter

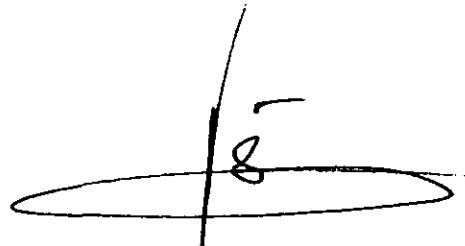
w.g. Van Loon
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 1 oktober 2008

284-540.

Verzonden: 1 oktober 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Sector Bestuursrecht
Vreemdelingenkamer, enkelvoudig
Nevenzittingsplaats Rotterdam

Reg.nrs.: AWB 07/14450 en AWB 07/20446
V-nummer:

Inzake: eiser,
gemachtigde mr. F. De Wit-Fachetti, advocaat te Rotterdam,

tegen: de **Staatssecretaris van Justitie**, voorheen de **Minister van Justitie**, voorheen de **Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie**, verweerder,
gemachtigde mr. M. Snoeks.

1 Procesverloop

1 Eiser, geboren op , bezit de Tunesische nationaliteit. Hij verblijft sedert 15 februari 1990 als vreemdeling in de zin van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) in Nederland. Op 1 april 2001 is eiser een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 van de Vw 2000 onder de beperking 'conform beschikking minister' verleend. Deze vergunning is laatstelijk verlengd tot 3 april 2006. Op 6 maart 2006 heeft hij een aanvraag (hierna: de eerste aanvraag) ingediend tot het verlengen van de voornoemde verblijfsvergunning regulier. Bij besluit van 24 mei 2006 (hierna: primair besluit I) heeft verweerder de aanvraag buiten behandeling gesteld in verband met het niet betalen van leges. Eiser heeft tegen dit besluit op 1 juni 2006 bezwaar gemaakt.

2 Op 7 juni 2006 heeft eiser opnieuw een aanvraag (hierna: de tweede aanvraag) ingediend tot het verlengen van voornoemde verblijfsvergunning. Bij besluit van 2 oktober 2006 (hierna: primair besluit II) heeft verweerder de tweede aanvraag ingewilligd en de verblijfsvergunning verleend met ingang van 7 juni 2006, geldig tot 14 juni 2010. Eiser heeft tegen dit besluit op 25 oktober 2006 bezwaar gemaakt.

3 Bij besluit van 14 maart 2007 (hierna: het bestreden besluit I) heeft verweerder het bezwaar tegen primair besluit I ongegrond verklaard.

4 Op 2 april 2007 heeft eiser tegen dit besluit beroep ingesteld bij de rechtbank. Dit beroep heeft als kenmerk gekregen AWB 07/14450.

5 Bij besluit van 23 april 2007 (hierna: het bestreden besluit II) heeft verweerder het bezwaar tegen primair besluit II ongegrond verklaard.

6 Op 14 mei 2007 heeft eiser tegen dit besluit beroep ingesteld bij de rechtbank. Dit beroep heeft als kenmerk gekregen AWB 07/20446.

7. Verweerder heeft op 8 november 2007 een verweerschrift ingediend.

8. De openbare behandeling van de beroepen heeft plaatsgevonden op 6 december 2007. Ter zitting is verschenen eiser in persoon, bijgestaan door zijn

gemachtigde. Verweerder is verschenen bij gemachtigde. Tevens is verschenen zoon van eiser, als getuige.

II Overwegingen

1.1 Ingevolge artikel 26, eerste lid, van de Vw 2000, wordt de verblijfsvergunning verleend met ingang van de dag, waarop de vreemdeling heeft aangetoond dat hij aan alle voorwaarden voldoet, maar niet eerder dan met ingang van de dag waarop de aanvraag is ontvangen.

Ingevolge artikel 26, tweede lid, van de Vw 2000, wordt de geldigheidsduur van de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 verlengd met ingang van de dag, waarop de vreemdeling heeft aangetoond dat hij aan alle voorwaarden voldoet, maar niet eerder dan met ingang van de dag na die waarop de geldigheidsduur van de verblijfsvergunning waarvoor verlenging is gevraagd afloopt.

1.2 Ingevolge artikel 3.80, tweede lid, van het Vreemdelingenbesluit 2000 (Vb 2000) wordt de niet-tijdige aanvraag tot het wijzigen of het verlengen van de geldigheidsduur van de verblijfsvergunning, bedoeld in artikel 14, van de Vw 2000, gelijkgesteld met een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning.

1.3 In artikel 4:5, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) is onder meer bepaald dat het bestuursorgaan kan besluiten de aanvraag niet te behandelen, indien de aanvrager niet heeft voldaan aan enig wettelijk voorschrift voor het in behandeling nemen van de aanvraag, mits de aanvrager de gelegenheid heeft gehad binnen een door het bestuursorgaan gestelde termijn de aanvraag aan te vullen. Ingevolge het vierde lid van dat artikel, voor zover thans van belang, wordt een besluit om de aanvraag niet te behandelen aan de aanvrager bekendgemaakt binnen vier weken nadat de daarvoor gestelde termijn ongebruikt is verstreken.

1.4 Ingevolge artikel 24, tweede lid, van de Vw 2000 is de vreemdeling leges verschuldigd terzake van de afdoening van een aanvraag. Als betaling achterwege blijft, wordt de aanvraag niet in behandeling genomen.

1.5 Het beleid met betrekking tot de inning van leges is neergelegd in onderdeel B1/9.6.1 van de Vc 2000.

2.1 Verweerder stelt zich op het standpunt dat de eerste aanvraag terecht buiten behandeling is gesteld in verband met het niet betalen van de leges. Op 16 maart 2006 is eiser middels een acceptgiro in de gelegenheid gesteld om binnen vier weken het verschuldigde legesbedrag te betalen. Deze acceptgiro is verzonden naar de zijnde het adres waarop eiser in de Gemeentelijke basisadministratie (hierna: GBA) staat ingeschreven. Op 13 april 2006 is eiser middels een aanmaning nogmaals in de gelegenheid gesteld om binnen twee weken het verschuldigde legesbedrag te betalen. Deze termijn is op 27 april 2006 verlopen zonder dat het geconstateerde gebrek is hersteld. Verweerder volgt eiser niet in zijn stelling dat hij het verzoek om legesbetaling en de aanmaning niet heeft ontvangen, omdat gebleken is dat beide acceptgiro's zijn verzonden naar het adres waarop eiser in de GBA staat ingeschreven. Voorts stelt verweerder zich op het standpunt dat de tweede aanvraag van eiser niet tijdig is ontvangen, nu de geldigheidsduur van de verblijfsvergunning waarvoor verlenging is gevraagd afliep op 3 april 2006 en de aanvraag is ontvangen op 7 juni 2006. Wel is de tweede aanvraag binnen een redelijke termijn van zes maanden na afloop van de

geldigheidsduur van de te verlengen verblijfsvergunning ontvangen. Conform het gevoerde beleid wordt de aanvraag tot het verlenen, verlengen of wijzigen van een verblijfsvergunning die is ontvangen nadat de geldigheidsduur van de eerdere verblijfsvergunning is afgelopen, getoetst aan de voorwaarden voor voortgezet verblijf. Ingevolge artikel 26, eerste lid, van de Vw 2000 wordt de geldigheidsduur van de verblijfsvergunning verleend met ingang van de dag waarop de vreemdeling heeft aangetoond dat hij aan alle voorwaarden voldoet, maar niet eerder dan met ingang van de dag na die waarop de aanvraag is ontvangen. Gelet hierop is de verblijfsvergunning terecht met ingang van 7 juni 2006 verlengd.

2.2 In het verweerschrift stelt verweerder zich op het standpunt dat de omstandigheid dat eiser heeft verzuimd tijdig de verschuldigde legesgelden te voldoen, voor zijn rekening en risico komen. Uit het dossier blijkt dat verweerder op 16 maart 2006 en 13 april 2006 respectievelijk een acceptgiro en een aanmaning heeft verzonden naar het adres op welke eiser staat ingeschreven bij de GBA. Verweerder heeft de bewijzen van verzending bijgevoegd en het is aan eiser om aannemelijk te maken dat hij de brieven van verweerder niet heeft ontvangen.

Verweerder volgt eiser niet in zijn stelling dat verweerder onzorgvuldig heeft gehandeld. Uit het dossier is niet gebleken van telefonische contacten, hetgeen niet per definitie betekent dat deze niet hebben plaatsgevonden, maar wel tot gevolg heeft dat het aan eiser is om deze stelling aannemelijk te maken, waarvan tot op heden niet is gebleken. Overigens ziet verweerder niet in hoe de vermeende onzorgvuldigheid tot een gegrondverklaring van het beroep zou kunnen leiden, nu verweerder heeft aangetoond de acceptgiro en de aanmaning te hebben verzonden naar het juiste adres van eiser.

3.1 Eiser kan zich niet verenigen met het standpunt van verweerder. Hij voert daartoe aan dat hij zijn eerste aanvraag tijdig heeft ingediend en dat hij de acceptgiro van 16 maart 2006 en de aanmaning van 13 april 2006 nimmer heeft ontvangen. Eiser heeft een nieuwe aanvraag om verlenging ingediend (de tweede aanvraag), welke aanvraag is ingewilligd, en met ingang van 7 juni 2006 is zijn verblijfsvergunning verlengd. Hierdoor heeft hij een verblijfs gat tussen 3 april 2006 en 7 juni 2006. Hierin is het belang van eiser gelegen in deze procedures.

Eiser stelt herhaaldelijk telefonisch contact met de IND te hebben gehad teneinde aan te geven dat hij geen verzoek tot het betalen van leges had ontvangen. Namens de IND is telkens gezegd dat hij daarop moest wachten. Eiser is van mening dat nu dat hij juist belde om te informeren naar de stand van zaken en hij uitdrukkelijk aangaf niets te hebben ontvangen, verweerder zich niet kan verschuilen achter het feit dat ervan uit wordt gegaan dat eiser een verzoek om legesbetaling zal krijgen en dat hij op tijd betaalt. Verweerder heeft derhalve niet zorgvuldig gehandeld. Eiser betoogt dat verweerder dient te bewijzen dat het verzoek om legesbetaling en de aanmaning naar het juiste adres zijn verstuurd. Voorts stelt eiser dat verweerder moet uitleggen waarom op het moment dat hij in dezelfde periode belde hem niet een duidelijk antwoord werd gegeven. Immers, eiser wist welke belangen er speelde en hij wilde geen enkel risico lopen dat de leges niet (op tijd) betaald zouden worden. Eiser kan begrijpen dat het ingeschreven staan op het adres van zijn ex-echtgenote, omdat hij in gezinsverband met zijn kind wil wonen, iets is wat voor zijn eigen risico komt. Het gaat echter te ver om dit door te laten werken door niet te zeggen dat het verzoek is gestuurd en dat hij inmiddels al had dienen te betalen op het moment dat eiser daarover met verweerder belde, nadat hij geconstateerd had niet van de IND te hebben vernomen.

3.2 Ter zitting heeft de zoon van eiser als getuige verklaard dat eiser in die tijd erg gestrest was over iets wat hij nog moest krijgen aangaande zijn verblijfsvergunning, maar wat hij nog steeds niet ontvangen had.

Voorts heeft de gemachtigde van eiser aangegeven dat zij in de gronden van het bezwaarschrift tegen het besluit van 24 mei 2006 heeft verzocht om eiser alsnog in de gelegenheid te stellen de verschuldigde leges te voldoen. Vervolgens heeft zij in haar fax van 19 juli 2006 (processtuk B47) aangegeven dat zij twee verzoeken om legesbetaling heeft ontvangen welke zij allebei heeft betaald. De verschuldigde leges zijn dus wel voldaan en de gemachtigde van eiser heeft nimmer een antwoord op haar fax ontvangen. Verder is namens eiser gesteld dat meerdere malen tevergeefs is verzocht om bewijzen dat het verzoek om legesbetaling en de aanmaning zijn verstuurd. Nu het betalingsverzoek en de aanmaning niet aangetekend zijn verzonden rust er een zwaardere bewijslast op verweerder.

4 De rechtbank overweegt het volgende.

4.1 Ten aanzien van hetgeen is aangevoerd door eiser tegen bestreden besluit II stelt de rechtbank vast dat de omvang van het geding zich beperkt tot de ingangsdatum van de verleende verblijfsvergunning.

Ingevolge artikel 26, eerste lid, van de Vw 2000 wordt de verblijfsvergunning verleend met ingang van de dag waarop de vreemdeling heeft aangetoond dat hij aan alle voorwaarden voldoet, maar niet eerder dan met ingang van de dag na die waarop de aanvraag is ontvangen. Nu eiser de tweede aanvraag heeft ingediend op 7 juni 2006, heeft verweerder de verblijfsvergunning terecht met ingang van die datum verleend.

Gelet op het vorenstaande verklaart de rechtbank het beroep met kenmerk AWB 07/20446, gericht tegen bestreden besluit II, ongegrond.

4.2 Blijkens het terzake door verweerder gevoerde beleid, zoals vastgelegd in hoofdstuk B1/9.6.1 van de Vreemdelingencirculaire 2000, krijgt een vreemdeling de gelegenheid om binnen vier weken de verschuldigde leges te voldoen. Indien de leges binnen deze periode niet zijn betaald, wordt een aanmaning toegezonden om binnen twee weken alsnog de leges te betalen. Dit aanmanen gebeurt door KPMG en geldt als het bieden van gelegenheid tot herstel van het verzuim.

4.3 De rechtbank stelt voorop dat het aan verweerder is om aannemelijk te maken dat aan eiser de bij artikel 4:5 van de Awb voorgeschreven herstelverzuimbrief is gestuurd.

4.3.1 Bij brief van 31 augustus 2007 heeft de rechtbank verweerder verzocht haar afschriften te doen toekomen van de brieven waarmee de acceptgiro en de aanmaning aan eiser zijn gezonden. Bij brief van 5 september 2007 heeft verweerder gereageerd en een brief van KPMG van 18 april 2006 overgelegd waarin staat vermeld dat op 16 maart 2006 de acceptgiro is verzonden en op 13 april 2006 de aanmaning is verzonden. Een kopie van de brief inhoudende de ontvangstbevestiging van de aanvraag en aanzegging tot legesbetaling met acceptgiro is bijgevoegd. De brief is gedateerd op 16 maart 2006 en verzonden naar

Tevens is er een "telefoonselectie debiteur" bijgevoegd met daarin de adresgegevens van eiser en datum laatste aanmaning: 13 april 2006.

4.3.2 De rechtbank overweegt dat, ofschoon uit de stukken waarnaar verweerder verwijst blijkt dat eiser bij verweerder geregistreerd staat als woonachtig aan de hiermee niet aannemelijk is geworden dat de brieven van 16 maart 2006 en 13 april 2006

daadwerkelijk zijn verzonden. De brieven zijn niet aangetekend verzonden. Er is geen uitdraai van een postregistratiesysteem bijgevoegd waaruit verzending blijkt. Op de brief van 16 maart 2006 ontbreekt een (gestempelde) vermelding "verzonden op", terwijl een afschrift van de brief van 13 april 2006 geheel ontbreekt. De enkele aantekening in de "telefoonselectie debiteur" - wat daar ook van zij - is naar het oordeel van de rechtbank onvoldoende om de verzending aannemelijk te maken. Derhalve is niet gebleken dat aan eiser een termijn is gesteld als bedoeld in artikel 4:5, eerste lid, Awb om alsnog aan het legesvereiste te voldoen.

5 Gelet op het voorgaande komt de rechtbank tot het oordeel dat bestreden besluit I niet gedragen kan worden door de daaraan ten grondslag gelegde motivering, hetgeen in strijd is met artikel 7:12, eerste lid, van de Awb.

Een beoordeling van de ontkenning van ontvangst is eerst aan de orde als verweerder de verzending aannemelijk heeft gemaakt. De rechtbank komt derhalve niet toe aan de vraag of eiser voldoende aannemelijk heeft gemaakt dat hij de brieven van 16 maart 2006 en 13 april 2006 niet heeft ontvangen.

6. Gelet op het vorenstaande verklaart de rechtbank het beroep met kenmerk AWB 07/14450, gericht tegen bestreden besluit I, gegrond. De rechtbank zal bestreden besluit I vernietigen en verweerder opdragen opnieuw op het bezwaar te beslissen met in achtname van het in deze uitspraak overwogene.

7 Nu het beroep tegen bestreden besluit I gegrond wordt verklaard, dient de Staat het door eiser betaalde griffierecht te vergoeden en ziet de rechtbank aanleiding verweerder met toepassing van artikel 8:75, eerste lid van de Awb te veroordelen in de kosten die eiser in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken. Deze kosten zijn overeenkomstig het bepaalde in het Besluit proceskosten bestuursrecht vastgesteld op € 644,- (1 punt per beroepschrift en 1 punt voor het verschijnen ter zitting met een waarde per punt van € 322,- en wegingsfactor 1). Aangezien ten behoeve van eiser een toevoeging is verleend krachtens de Wet op de rechtsbijstand, dient ingevolge artikel 8:75, tweede lid van de Awb de betaling aan de griffier te geschieden.

III Beslissing

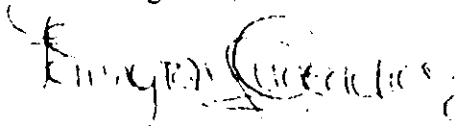
De rechtbank 's-Gravenhage,

rechtdoende:

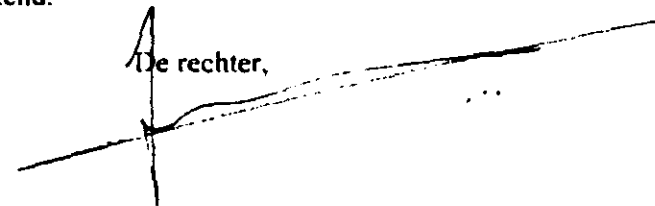
- 1 verklaart het beroep met het kenmerk AWB 07/14450 gegrond;
- 2 vernietigt bestreden besluit I;
- 3 bepaalt dat verweerder binnen vier weken na verzending van deze uitspraak een nieuwe beslissing op het bezwaar tegen primair besluit I neemt met inachtneming van deze uitspraak;
- 4 veroordeelt verweerder in de proceskosten ten bedrage van € 644,-- onder aanwijzing van de Staat der Nederlanden als rechtspersoon die deze kosten dient te vergoeden en aan de griffier dient te betalen;
- 5 gelast dat de Staat der Nederlanden als rechtspersoon het door eiser betaalde griffierecht ten bedrage van € 143,-- vergoedt;
- 6 verklaart het beroep met het kenmerk AWB 07/20446 ongegrond.

Aldus gedaan door mr. J. van den Bos , rechter, en door deze en mr. I.F.A.M. Errington-Quaedvlieg, griffier, ondertekend.

De griffier,

De rechter,

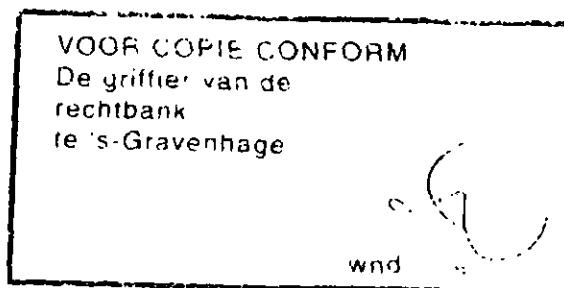

Uitgesproken in het openbaar op 28 februari 2008

Rechtsmiddel

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State. De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier. Het beroepschrift dient één of meer grieven tegen de uitspraak van de rechtbank te bevatten en moet worden geadresseerd aan de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Voor informatie over de wijze van indienen van het hoger beroep kunt u www.raadvanstate.nl raadplegen.

Afschrift verzonden op: - 3 MAART 2008

Postbus 20019
2500 EA DEN HAAG
T 070 515 39 33
F 070 515 30 07
www.pelsrijcken.nl

Pels Rijcken
& Droogleevers
Fortuijn

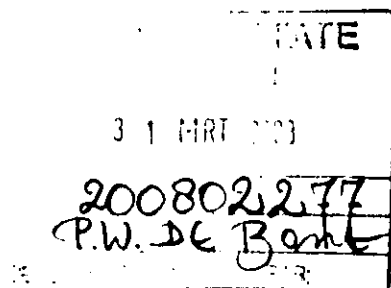
Pels Rijcken
& Droogleevers
Fortuijn

1100 1100 1100

I

Bezorgen

De Hoogedelgestrengde Heer Voorzitter van de
Afdeling bestuursrechtspraak van de
Raad van State
Postbus 20019
2500 EA DEN HAAG

onze ref. AvB/JR/51009643
uw ref. -
inzake SVJ /

A. van Blankenstein
advocaat
t (070) 515 39 33
f (070) 515 30 07
a.vanblankenstein@pelsrijcken.nl

31 maart 2008

Hoogedelgestrengde heer,

Namens de staatssecretaris van Justitie, die voor deze zaak domicilie kiest te mijnen kantore, zend ik u hierbij een hogerberoepschrift in bovengenoemde zaak.

In de aangevallen uitspraak heeft de rechtbank bepaald dat de staatssecretaris binnen vier weken na versturing van de uitspraak, opnieuw moet beslissen op het bezwaarschrift van 1 juni 2006.

De staatssecretaris acht zulks echter niet wenselijk aangezien de staatssecretaris zich niet kan verenigen met de uitspraak van de rechtbank, op de gronden zoals die zijn neergelegd in het hogerberoepschrift. Voorts meent de staatssecretaris dat verweerder geen belang heeft bij het nemen van een nieuwe beschikking zolang nog niet op het hogerberoepschrift is beslist, aangezien zulks slechts kan leiden tot onduidelijkheid omtrent zijn aanspraak op verlenging van zijn verblijfsvergunning.

datum 31 maart 2008
onze ref AvB/JR/51009643

2/2

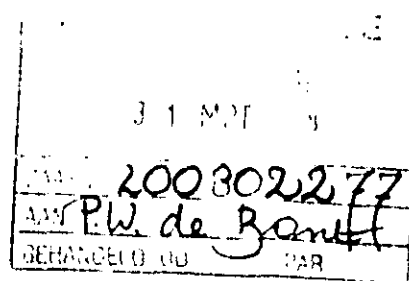
Op grond hiervan verzoekt de staatssecretaris u bij wijze van voorlopige voorziening te bepalen dat de staatssecretaris geen nieuwe beslissing op het bezwaar hoeft te nemen voordat de Afdeling op het hoger beroep heeft beslist.

Een exemplaar van het beroepschrift, alsmede een kopie van deze brief zend ik per gewone post aan de gemachtigde van de vreemdeling in de beroepsprocedure, mevrouw mr. F.C. de Wit-Fachetti, advocaat te Rotterdam.

Met de meeste hoogachting

A. van Blankenstein

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Hogerberoepschrift

inzake

DE STAATSSECRETARIS VAN JUSTITIE

Schedeldoekshaven 100,
2511 EX Den Haag,

appellant,

gemachtigde: mr. A. van Blankenstein
advocaat te Den Haag
(Postbus 11756, 2502 AT Den Haag)

tegen

verweerder,

gemachtigde: mr. F. de Wit-Fachetti
advocaat te Rotterdam
(Postbus 22096, 3003 DB Rotterdam)

1 Inleiding

De staatssecretaris komt in hoger beroep van de uitspraak van de rechtbank Den Haag, nevenzittingsplaats Rotterdam, van 28 februari 2008, Awb 07/14450 (**prod. 1**), verzonden op 3 maart 2008, in welke uitspraak de rechtbank het beroep tegen de beschikking van de staatssecretaris van 14 maart 2007 gegrond heeft verklaard, de beschikking heeft vernietigd en bepaald heeft dat de staatssecretaris opnieuw moet beslissen op het bezwaar gericht tegen het besluit van 24 mei 2006 waarbij niet in behandeling is genomen de aanvraag om verlenging van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 Vw, onder een beperking "conform beschikking Minister".

Hierna zal de staatssecretaris allereerst een overzicht geven van de procedure (onder 2). Daarna volgen onder 3 de grieven en de toelichting daarop en onder 4 de conclusie.

2 Procedure

- 2.1 Verweerder is geboren op _____ in Tunesië. Verweerder heeft de Tunesische nationaliteit. Hij is vreemdeling in de zin van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw).
- 2.2 Bij beschikking van de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie van 4 november 2002 is aan verweerder met ingang van 1 april 2001 een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd verleend onder de beperking "verblijf onder beperking conform beschikking Minister voor vreemdelingenzaken en Integratie", met een geldigheidsduur tot 1 april 2003. De vergunning is steeds verlengd tot 3 april 2006.
- 2.3 Op 6 maart 2006 verzocht verweerder om verlenging van zijn verblijfsvergunning voor bepaalde tijd. Bij brief van 16 maart 2006 is verweerder verzocht binnen vier weken de verschuldigde leges te betalen. Bij brief van 13 april 2006 is verweerder verzocht de leges binnen twee weken te betalen.
- 2.4 Bij beschikking van 24 mei 2006 heeft de minister de aanvraag om verlenging van de verblijfsvergunning niet in behandeling genomen. Deze beschikking is op 24 mei 2006 bekendgemaakt.
- 2.5 Bij brief van 1 juni 2006 heeft verweerder bezwaar gemaakt tegen de beschikking van 24 mei 2006.
- 2.6 Op 7 juni 2006 verzocht verweerder om verlenging van zijn verblijfsvergunning voor bepaalde tijd. Bij beschikking van 2 oktober 2006 heeft de minister met ingang van 7

juni 2006 een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd verleend onder de beperking "conform beschikking Minister", met een geldigheidsduur tot 14 juli 2010. Deze beschikking is op 11 oktober 2006 bekendgemaakt.

- 2.7 Bij brief van 25 oktober 2006 heeft verweerder bezwaar gemaakt tegen de beschikking van 2 oktober 2006.
- 2.8
- 2.9 Bij beschikking van 14 maart 2007 heeft de staatssecretaris het bezwaar tegen de beschikking van 24 mei 2006 ongegrond verklaard. Deze beschikking is op 19 maart 2007 bekendgemaakt.
- 2.10 Bij brief van 2 april 2007 heeft verweerder tegen deze beschikking beroep ingesteld. De gronden van het beroep zijn ingediend op 3 mei 2007.
- 2.11 Bij beschikking van 23 april 2007 heeft de staatssecretaris het bezwaar tegen de beschikking van 2 oktober 2006 ongegrond verklaard. Deze beschikking is op 24 april 2007 bekendgemaakt.
- 2.12 Bij brief van 14 mei 2007 heeft verweerder tegen deze beschikking beroep ingesteld. De gronden van het beroep zijn ingediend op 2 juli 2007.
- 2.13 Op 8 november 2007 heeft de staatssecretaris ten aanzien van beide beroepen een verweerschrift ingediend. Beide beroepen zijn behandeld op 6 december 2007. De zoon van verweerder is daarbij als getuige gehoord.
- 2.14 Bij uitspraak van 28 februari 2008 heeft de rechtbank het beroep tegen de beschikking op bezwaar van 14 maart 2007, *gegrond verklaard, het besluit vernietigd en bepaald dat de staatssecretaris binnen vier weken na verzending van de uitspraak een nieuwe beslissing op bezwaar moet nemen. De Staat is veroordeeld de proceskosten te vergoeden. De rechtbank heeft het beroep tegen de beschikking op bezwaar van 23 april 2007 ongegrond verklaard.*

3 Grieven

Inleiding

De staatssecretaris is van oordeel dat de beschikking van 14 maart 2007 rechtens juist is. Met het oog daarop had het beroep tegen deze beschikking ongegrond dienen te worden verklaard.

Grief I

In rov 4.3.2 en 5 heeft de rechtbank overwogen:

4.3.2. De rechtbank overweegt dat, ofschoon uit de stukken waarnaar verweerder verwijst blijkt dat eiser bij verweerder geregistreerd staat als woonachtig aan hiermee niet aannemelijk is geworden dat de brieven van 16 maart 2006 en 13 april 2006 daadwerkelijk zijn verzonden. De brieven zijn niet aangetekend verzonden. Er is geen uitdraai van een postregistratiesysteem bijgevoegd waaruit verzending blijkt. Op de brief van 16 maart 2006 ontbreekt een (gestempelde) vermelding "verzonden op", terwijl een afschrift van de brief van 13 april 2006 geheel ontbreekt. De enkele aantekening in de "telefoonselectie debiteur" - wat daar ook van zij - is naar het oordeel van de rechtbank onvoldoende om de verzending aannemelijk te maken. Derhalve is niet gebleken dat aan eiser een termijn is gesteld als bedoeld in artikel 4:5, eerste lid, Awb om alsnog aan het legesvereiste te voldoen.

5. Gelet op het voorgaande komt de rechtbank tot het oordeel dat bestreden besluit I niet gedragen kan worden door de daaraan ten grondslag gelegde motivering, hetgeen in strijd is met artikel 7:12, eerste lid, van de Awb.

De staatssecretaris kan zich niet verenigen met de gecursiveerde onderdelen van de uitspraak niet verenigen.

Toelichting

- 3.1 Ten onrechte heeft de rechtbank geoordeeld dat uit de door de staatssecretaris overgelegde stukken niet aannemelijk is geworden dat de brieven van 16 maart 2006 en 13 april 2006 daadwerkelijk zijn verzonden.
- 3.2 Zoals de Afdeling in eerdere uitspraken heeft geoordeeld, kan uit een overgelegde computeruitdraai van een geautomatiseerde administratie blijken dat brieven zijn verzonden.
- Zie:
- ABRS 23 december 2005, 200506833/1 (**prod. 2**);
 - ABRS 3 december 1999, H01.99.0393 (**prod. 3**).
- 3.3 De staatssecretaris heeft een brief overgelegd van KPMG van 18 april 2007 waarin is aangegeven dat aan verweerder op 16 maart 2006 een brief is verzonden met een acceptgiro. Een afschrift van de brief van 16 maart 2007 was bijgevoegd. Tevens heeft KPMG aangegeven dat op 13 april 2006 een herinnering is verzonden. Dit blijkt ook uit een eveneens bijgesloten uitdraai van de geautomatiseerde administratie van KPMG.

- 3.4 Uit die uitdraaien blijkt onder meer dat het adres van verweerder in dit systeem is geregistreerd. Tevens is geregistreerd of een betalingsherinnering is verstuurd en de datum waarop de laatste aanmaning is verstuurd. Hieruit blijkt dat de brieven overeenkomstig een vaste werkwijze zijn verstuurd en dat daarbij de juiste naam en het juiste adres zijn gehanteerd. Uit de stukken blijkt dan ook voldoende duidelijk dat zowel de brief met de acceptgiro als de herinnering, aan verweerder zijn verzonden.
- 3.5 Op grond hiervan is verweerder overeenkomstig artikel 4:5, eerste lid, aanhef en onder c Awb in de gelegenheid gesteld binnen een door de staatssecretaris gestelde termijn de leges te voldoen en is de aanvraag, overeenkomstig artikel 4:5, vierde lid Awb in samenhang met artikel 24, tweede lid Vw, binnen vier weken na verstrijking van de gestelde termijn, buiten behandeling gesteld.
- 3.6 De staatssecretaris verzoekt Uw Afdeling de uitspraak van de rechtbank Den Haag, nevenzittingsplaats Rotterdam, van 28 februari 2008 te vernietigen en het beroep van verweerder alsnog ongegrond te verklaren.

4 Conclusie

De staatssecretaris concludeert tot vernietiging van de bestreden uitspraak en tot ongegrondverklaring van het door het verweerder tegen het besluit van 14 maart 2007 ingestelde beroep.

Den Haag, 31 maart 2008

advocaat

behandeld door	A. van Blankenstein
correspondentie	postbus 11756, 2502 AT Den Haag
telefoon	(070) 515 39 24
fax	(070) 515 30 07
e-mail	a.vanblankenstein@pelsrijcken.nl
zaaknummer	51009643
referentie	IND-9005.02.0015